

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

629. An Archidiaconus præcedat alias dignitates, & in specie Abbatialem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Questio 627. Num Archidiaconatus sit Dignitas?

1. **R** Esp. Spectato iure communi esse dignitatem, etiam in Ecclesia Cathedrali. Fagn. in c. cum in cunctis. de elect. §. inferiora. n. 31. Pignat. tom. 1. consult. 6. n. 7. Pirh. ad h. t. n. 4. Lotter. de re benef. l. 1. q. 16. n. 112. Barbos. iur. eccl. l. 1. c. 24. n. 1. aliqui citandi q. seq. Quin & Archidiaconatus & Archipresbyteratus Collegatae est dignitas. Barbos. loc. cit. c. 2. n. 8. citans pro hoc Bald. conf. 1. in fine l. 1. Federic. de Senis conf. 80. n. 2. Tusch. tom. 1. Lit. A. concl. 625. n. 6. Idque non solum in sensu aliquanto laxiore, in quo dignitas & personatus confunduntur, seu pro eodem sumuntur, & is quoque dignitatem habere dicuntur, qui sine jurisdictione & administratione praeminentiam haber in Ecclesia, ut dum quis in choro, Capitulo, processione, in consilio, in suffragiis ferendis sedem ac locum dignorem habet. Pirh. ad h. t. n. 3. (etsi de cetero talis loquendo propriè & strictè non nisi persuatum habeat; ut idem Pirh. loc. cit. & Laym. in c. 1. de consuet. in 6. n. 1. & Theol. moral. l. 4. trad. 2. c. 4. n. 4.) sed & in rigore accipiendo nomen Dignitatis, nempe pro prerogativa seu praeminentia conjuncta cum jurisdictione, ubi nimur eam habet Archidiaconus, ut Pirh. loc. cit. n. 4. Quin etiam est una ex dignitatibus in iure expressis, ut ibidem Pirh. Ipsumque solum Archidiaconi nomen usque adeo in dignitatem sonat, ut in illo habeat sedendi supra alios prerogativam. Lotter. loc. cit. num. 113. ex Boerio. decis. 286. n. 5. quamvis ibidem. n. 106. addat, Archidiacolum & Archipresbyterum eatenus inter Praelectos referri, quatenus jure aliquo singulari jurisdictionem aliquam habent. Ese vero, (ut ait n. 109. ex Albertin. in c. quoniam. de heretic. g. 3. concl. 1. n. 2. & Archid. in c. 1. de consuetud. in 6. num. 1. & 2.) & appellari improprie dignitates, referendosque inter personas cum sola sonantia nominis in dignitatem, ubi sunt cum nuda & simplice praeminentia, quales eas hodiecum ferre esse binas illas dignitates, Episcopo omnem jurisdictionem, quam habuerant, sibi præscribente, nisi ubi electiva sunt (cum tunc vi electionis censeatur eas obtinentibus tributa aliqua jurisdictione in ipsis de Collegio, ut Abb. in c. decernimus. de iudic. n. 17. & Albertin. loc. cit.) ait ex iisdem num. 107. Quin etiam ait Cardin. de Luca de Can. d. 30. num. 7. citans pro hoc Sanch. de matrim. l. 3. d. 27. in fine. Boss. eod. tradit. c. 4. §. 28. num. 75. hodiernos Archidiaconos & Archipresbyteros retinere solum quandam antiqua dignitatis imaginem seu reliquias.

2. De cetero appellari quoque Archidiaconatum quandoque officium, ut videre est ex Rubrica seu titulo 23. l. 1. Decret. qui inscribitur de off. Archidiaconi, officium non secus ac Præposituram (etsi non simplex officium, quale dicitur administratio aliqua sine praeventione & jurisdictione fori externi) tradit Laym. loc. cit. in c. 1. de consuetud. in 6.

* *

P. Leuren, TRACT. IV. De Archidiacono.

Questio 628. Qualis Dignitas sit Archidiaconatus?

1. **R** Espond. De jure communi ac regulariter esse primam post Episcopum dignitatem. Lott. cit. q. 16. num. 112. ubi ait: inter has dignitates (nempe quæ modò sunt cum nuda tali præminentia) cum de præcedentia agitur, consideratur etiam solus habitus, & ideo Archidiaconatus de jure communi censetur prima post pontificalem Dignitas. Fagn. in c. ad hac. h. t. num. 30. ubi ex Bellamer. ait, Archidiaconalem Dignitatem de jure communi post episcopalem esse majorem in ecclesia Dei, & per consequens majorem Abbatiali, licet Abbes propter pinguedinem redditum usurparint contrarium. & in c. us Abbes. de etat. & qualit. num. 26. ubi ait: DD. communiter in c. 1. de off. Archid. tenent, Archidiaconus esse primam Dignitatem post pontificalem. Barbos. de iur. eccl. l. 1. c. 24. num. 4. ubi absolutè inquit: Archidiaconus est prima Dignitas, citans pro hoc Rotam in Andrensi. Archidiaconatus 5. Decembr. 1625. Vulpe. in pr. c. 34. num. 12. Artein. conf. 23. num. 3. & num. 20. ubi: in Choro tanquam prima dignitas post pontificalem aliis Superior & major habetur. Tondut. qq. benef. p. 2. c. 3. §. 11. num. 11. ubi: Archidiaconus secundum juris communis Regulas est prima dignitas in ecclesiis Cathedralibus. Card. de Luca de Canon. d. 30. num. 9. ubi: Archidiaconus in Cathedrali, Archipresbyter in Collegata regulariter præsumitur prima dignitas. Pignat. consult. Can. tom. 4. conf. 35. num. 7. ubi: de jure, non docto de limitatione, regula est, Archidiaconus esse primam dignitatem post pontificalem. Pirh. ad h. t. num. 4.

2. Proceditque id ipsum, etiamsi nullum jurisdictionis exercitium haberet, permanente personis illum jurisdictione, quam vi antiquorum Canonum habebat, in solo habitu. Pignat. loc. cit. ubi ait: sufficte, quod habitus sit dignior nam ad effectum præcedentia non requiritur jurisdictione actu in Archidiacono habente assistentiam juris; sed sufficit habitu, cum possit esse sine administratione spiritualium &c. Idem tradit Lotter. cit. num. 112. expressis verbis supra citatis. Item Azor. p. 2. l. 3. c. 14. q. 5. ubi: Archidiaconus, ubi ex consuetudine omni cura animarum & jurisdictione caret, meo quidem iudicio & is Archidiaconus dignitate prædictus esse judicari deberet, in quo locum habeant iura c. de multa. & Extray. Execrabilis, quibus prohibentur Clerici habere duas dignitates.

Questio 629. An igitur Archidiaconus præcedat omnes alias dignitates, & in specie, an sit major dignitate Abbatiali?

1. **R** Esp. ad primum: Secundum jus commune & præscindendo à particularibus ecclesiis consuetudinibus, Archidiaconus major est omni alia dignitate in Cathedrali. Pirh. ad hunc tit. n. 4. Pignat. tom. 1. consult. 6. num. 16. Barbos. loc. cit. n. 2. Sequitur non solum ex Responsione ad præced. quest. sed & synomina sunt: esse primam dignitatem: Archidiaconus habere principalem dignitatem post Episcopum, & præcedere dignitates alias omnes episcopalii inferiores.

res. Et ratio est; quia Archidiacono de jure communi totius Cleri cura commissa est juxta c. ad hoc. b.t. Laym. ad c. ut Archidiaconus. b.t. n. 4. praelestque Archidiaconus omnibus post Episcopum. Fagn. in c. ad hoc. b.t. n. 16. ex Host. in sum. b. t. §. & quibus preesse. pertinetque ad eum omnia sub Episcopo, ut ibidem Fagn. cum sit Vicarius post Episcopum in omnibus Fagn. ibid. Barbos. cit. c. 24. n. 34. citans quamplurimos juxta expressum texum c. b.t. Unde, si quanto quis melioribus praest. tanto major est. Sbroz. de off. Vicar. l. 2. q. 26. num. 11. citans Abb. conf. 21. n. 10. vol. 1. Menoch. conf. 51. n. 10. vol. 1. sequitur evidenter, ejus dignitatem omnibus aliis dignitatibus post episcopalem esse maiorem. Unde

2. Resp. ad secundum majorem etiam esse dignitate abbatiali. Pirk. loc. cit. Fagn. loc. cit. n. 30. & in c. ut Abbates. de etat. & qualit. n. 29. eti. ut addit. Pirk. contrarium in praxi usurpat, sive, ut Fagn. licet Abbates propter pinguedinem reditum contrarium usurparint. Vide tamen de hoc eundem Fagn. ad c. accedentibus de excess. Prælator. l. 5. n. 31. n. 27. & 28.

Quæstio 630. An itaque major quoque sit & preferendus Preposito, Archipresbytero seu Decano, & Primicerio?

1. R Esp. ad primum: Spectato nimis, ut dictum, jure communī, & abstrahendo à consuetudine legitimè prescripta, majorem esse & preferendum Præposito. Laym. ad c. 1. b. t. num. 4. Pirk. ad h. t. n. 4. Sbroz. de off. Vicar. l. 2. q. 35. n. 21. citans Bald. conf. 387. per tot. vol. 1. Rotam de c. 451. in fine in nov. &c. sequitur ex dictis ad q. præced.

2. Resp. ad secundum: major quoque est Archipresbytero seu Decano. Pirk. Laym. ll. cit. Barbos. cit. c. 24. n. 3. ubi: dignior est Archipresbytero in voce, loco, administratione & aliis; citat pro hoc Cardin. Tusch. tom. 1. lit. A. concil. 482. n. 6. Barbat. conf. 5. l. 2. Item n. 38. ubi: de jure communī Archidiaconus major est omnibus post Episcopum, & Archipresbyter ejus subiaceat jurisdictioni, citat pro hoc Barbat. ubi ante. Tusch. num. 11. Gratian. disp. forens. c. 111. n. 80. Vulp. in pr. c. 34. n. 12. &c. atque id colligi ex ordine titulorum de officio utriusque in Decretalibus. Azor. p. 2. 43. c. 15. q. 2. Pignat. tom. 4. consult. 35. ferè per tot. Tond. qq. benef. p. 2. c. 3. §. 11. num. 11. Fagn. in c. ad hoc. b. t. n. 16. juxta expressum texum c. 1. de off. Archipresb. ubi dicitur: Archipresbyter sciat se subesse Archidiacono, & ejus præceptis sicut sui Episcopi debere obediens.

2. Neque his obstat, quod Archipresbyter sit major Ordine seu ratione Ordinis, nempe sacerdotalis, quem annexum habet, Archidiacono, cui de jure annexus non est nisi Diaconatus. Neque enim ab Ordine desumitur ratio dignitatis ecclesiasticæ, adeoque nec ab altiore Ordine major dignitas; alias & quilibet simplex presbyter dignior fore Archidiacono; sed a majore & altiore jurisdictione digniorque administratione; ut videtur est in Cardinalibus, qui quia proxime assistunt Lateri summi Pontificis, ut ejus universalisque Ecclesia negotia Consilio, industria ac ministerio suo curent & promoveant, ratione hujus officii sui & administrationis Episcopos, eti. charactere ac Ordine maiores præcedunt. Pari

igitur modo, quia Archidiaconus proxime ministrat Episcopo, ejusque in omnibus est Vicarius; etiam in jurisdictione, respectivè etiam ad Archipresbyterum, ratione hujus ministerii sui dignitate præcedit Archipresbyterum. Barbos. cit. c. 24. n. 41. Pirk. Laym. ll. cit. Quemadmodum & olim, dum in quavis ecclesia septem Diaconi constituebantur, ut Episcopo adest, ejusque negotia procurarent, ut habetur Can. 15. Concilii Neoçafarien. relatio in c. Diaconi. d. 93. qui proinde presbyteris sacra tractantibus in externa gubernatione præponerantur, maximè illorum princeps seu Archidiaconus, licet, dum divina agebantur in Ecclesia, eosdem presbyteros sequi debebant. Laym. loc. cit. Unde jam etiam, licet cura animarum seu fori interni pertinens ad Archipresbyterum major sit cura fori externi, & administratione rerum externarum pertinente ad Archidiaconum, externa tamē cura & administratio, à qua dependet cura illa animarum, superior est ad majorem fundandam dignitatem ecclesiasticam. Pirk. ad h. t. n. 4. Atque ita quidem, quia Archipresbyter Ordinis consecratione & potestate (intellige absolvendi in foro penitentiali) major est Archidiacono, longe tamen eo minor jurisdictione, ut Azor. cit. q. 2. Fagn. loc. cit. n. 5. sive quia ratione administrationis Archipresbytero præfatur, ratione tamen diuersorum postponitur. Pignat. tom. 1. conf. 6. n. 12. habent se ha binæ dignitates tanquam excedentia & excessa, ut Fagn. ibid. n. 4. non tamen sic se habent in ratione dignitatis ecclesiastica; quia dum ratio illius ut dictum non desumitur ab Ordine potestatè que illa fori interni (alias enim etiam beneficium sacerdotale vel simpliciter curatum esset dignitas ecclesiastica) dignitas Archipresbyteri simpliciter excedit à dignitate Archidiaconali.

3. Resp. ad tertium: Dignior quoque seu major est Archidiaconus in dignitate Primicerio. Barbos. cit. c. 24. n. 3. ubi illum dignitatem dicit Primicerio in voce, loco, & administratione, & aliis. Pignat. tom. 1. conf. 6. n. 15. ubi sit, Archidiaconum præcendere Primicerium, non ratione Ordinis, sed dignitatis, sicut Cardinales præcedunt Episcopos. Sequitur ex dictis

Quæst. 631. An quandoque in contrarium sit speciale statutum vel consuetudo, eaque prævalere debeat, & qualis esse debeat, ut prævaleat?

1. R Esp. ad primum: Quandoque in ecclesiis quibusdam consuetudo est, vel etiam singularare statutum, ut non Archidiaconatus sit prima dignitas, sed vel Præpositura, vel Archipresbyteratus, vel Decanatus, vel etiam Cantoria, ut Piguat, inox citandus; atque ita Archidiaconatus alias Dignitatibus postponitur. Barbos. Jur. eccl. l. 1. c. 24. n. 39. Pignat. tom. 4. conf. 35. n. 10. Tond. qq. benef. p. 2. c. 3. §. 11. n. 12. ubi etiam, quod Archidiaconatus Avenionensis nunquam fuerit praetensus esse prima Dignitas. Sbroz. l. 2. q. 25. n. 20. ubi: quando consuetudo adest, Præpositus præfatur Archidiacono, etiamsi Archidiaconus gerat vices Episcopi. Lotter. de re benef. l. 3. q. 7. num. 39. ubi: sicut contingere potest, ut Archidiaconus ex singulare jure aliquo non sit oculus Episcopi, id est, nullum officium aut jurisdictionem obtineat, sed ventosa sit dignitas, ut in ecclesiis